

prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud. I. Malanciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, V. Cotorobai, A. Panov)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vadim Sima, reprezentat de avocatul Gheorghina Drumea,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Vadim Sima împotriva Consiliului raional Dubăsari cu privire la contestarea actului administrativ, restabilire la lucru și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliul raional Dubăsari, a fost casată hotărârea din 05 octombrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

constată:

La data de 04 mai 2017 Vadim Sima a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Dubăsari cu privire la contestarea actului administrativ, restabilire la lucru și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Consiliului raional Dubăsari nr. 05-04 din 26 decembrie 2013 a fost numit în funcția de șef al Instituției Medico-Sanitare Publice Centrul de Sănătate Dubăsari, fiind desemnat câștigător al concursului. Ulterior, la data de 02 ianuarie 2014 a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01.

A menționat că, pe toată perioada activității sale nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare și nici nu i-au fost imputate careva carențe în gestionarea instituției.

A susținut că, relația cu Consiliul raional Dubăsari, care este fondator al instituției, s-a acutizat începând cu anul 2015, după o serie de demersuri, prin care a solicitat transferarea contribuției, la care pârâtul s-a obligat pentru reabilitarea oficiilor medicilor de familie din satele Oxentea și Doroțcaia.

A afirmat că, procedura de achiziție a fost petrecută de Consiliul raional Dubăsari, care a majorat costul lucrărilor, asumându-și o bună parte din cheltuieli, iar din motivul tergiversării achitărilor, până în prezent nu a fost întocmit act de primire-predare a lucrărilor executate. La fel, au fost înaintate un șir de demersuri privind alocarea resurselor financiare pentru susținerea sănătății populației (pentru alimentație artificială copiilor din familii vulnerabile, examinări profilactice a bolilor cronice ale persoanelor din păturile vulnerabile, etc.) și ce țin de dotarea

tehnico-materială, toate aceste solicitări fiind lăsate fără răspuns, deși conform Legii ocrotirii sănătății nr. 411 din 28 martie 1995, fondatorul are obligația de a contribui la dezvoltarea și îmbunătățirea asistenței medicale din raion.

A relevat că, o altă problemă a fost cea a edificiilor, care se află în gestiunea IMSP, majoritatea din ele nefiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile, fapt ce face imposibilă grevarea dreptului instituției asupra edificiului și împiedică buna dezvoltare a acesteia.

A invocat că, la data 06 februarie 2017 Președintele raionului Dubăsari a emis dispoziția nr. 33-i cu privire la inițierea anchetei de serviciu, cu suspendarea sa din funcție pe perioada desfășurării acesteia. Tot prin această dispoziție, responsabilitățile șefului instituției au fost delegate spre exercitare șefului-adjunct.

A declarat că, drept temei pentru inițierea anchetei a fost invocat parvenirea unor plângeri și informații privind unele nereguli în activitatea IMSP CS Dubăsari și a șefului instituției și relațiile acestuia cu Consiliul raional Dubăsari, precum și refuzul lui de a prezenta informațiile solicitate, în legătură cu unele pretinse suspiciuni de încălcări administrativ-financiare.

A considerat că, dispoziția enunțată, suspendarea din funcție, numirea interimatului, cât și întregul proces de anchetă au fost efectuate cu încălcarea prevederilor legale, fapt ce duce la nulitatea acestora.

A relatat că, prin dispoziția enunțată a fost numită persoana, care va ocupa postul vacant pe perioada anchetei. Astfel, a fost admisă încălcarea prevederilor Regulamentului privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.1016 din 01 septembrie 2016, întrucât conform pct. 5 ,6 și 39, funcțiile de conducători, vacante și temporar vacante (director, medic-șef, șef), ai instituțiilor medico-sanitare publice republicane, municipale și raionale sunt ocupate exclusiv pe bază de concurs organizat de Ministerul Sănătății. Fondatorii instituțiilor anunță Ministerul Sănătății despre funcția vacantă cu cel puțin 60 de zile înainte de apariția ei. Temporar vacante se consideră posturile de conducători ai persoanelor aflate în concediu de maternitate sau pentru îngrijirea copilului, persoanelor care ocupă funcții electivă și în alte cazuri de suspendare a raporturilor de serviciu, potrivit legislației în vigoare.

A notat că, nu i-a fost prezentat niciun înscris, care a stat la baza inițierii anchetei de serviciu (plângeri, informații, etc.), fiind în imposibilitate de a lua cunoștință și de a se expune pe marginea acestora. Cu excepția dispoziției nr. 33-i din 06 februarie 2017, nu i-a fost adus la cunoștință niciun act.

A menționat că, contrar art. 208 din Codul muncii, nu i-a fost cerută nicio explicație scrisă și nici nu a fost informat despre presupusa faptă comisă, care a stat la baza dispunerii efectuării anchetei de serviciu. Or, din sensul normei de drept citate rezultă că, ancheta de serviciu se dispune în cazul comiterii de către angajat a unei încălcări pentru care urmează să-i fie aplicată sancțiunea și dispoziția de suspendare se aduce la cunoștință acestuia contra semnătură, cel târziu la data suspendării.

A susținut că, angajatorul nu i-a prezentat probe, care ar demonstra că, a comis încălcări ale disciplinei muncii și a existat temei pentru dispunerea efectuării anchetei de serviciu.

A accentuat că, pe toată perioada desfășurării anchetei de serviciu au fost efectuate numeroase controale cu implicarea instituțiilor de stat, fapt care a

perturbat activitatea IMSP CS Dubăsari și care denotă că ancheta a fost dispusă pentru a căuta motive de concediere și nu avea scopul constatării unui abateri concrete.

A afirmat că, nu i-a fost acordat posibilitatea de a-și realiza dreptul la apărare, prin depunerea explicațiilor sau documentelor justificative, încălcându-se prevederile art. 208 alin. (2) din Codul muncii, conform căroră, în cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările, pe care le consideră necesare.

A mai afirmat că, nu i-a fost adus la cunoștință, contra semnătură, actul cu privire la rezultatele anchetei de serviciu. Astfel, la data de 22 februarie 2017 a fost convocată comisia de specialitate, în cadrul căreia s-au examinat rezultatele anchetei de serviciu. Deși ședința îl viza direct, nimeni nu a solicitat să se prezinte, însă, aflând despre aceasta, s-a prezentat pentru a fi la curent. La ședință s-a dat citire proiectului raportului privind rezultatele anchetei și, folosindu-se de faptul că era prezent, i-au solicitat în mod verbal să se expună pe marginea celor citate. Nu i-a oferit raportul pe suport de hârtie preventiv pentru a-l putea analiza și prezenta explicații sau probe. Respectiv, a fost supus unui interogatoriu public, fără posibilitate reală de a se apăra sau dezminți concluziile din raport. La solicitarea lui de a i se acorda un exemplar al raportului, i-a fost refuzat pe motiv că, la moment este doar un proiect și nu o variantă finală a raportului.

A relevat că, la data de 24 februarie 2017 Consiliul raional Dubăsari a adoptat decizia nr. 01-14, prin care a fost concediat din funcția de șef al IMSP CS Dubăsari, începând cu data revenirii din concediul suplimentar pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani.

A declarat că, decizia enunțată nu i-a fost adusă la cunoștință și după formă și conținut nu corespunde cerințelor legale.

A notat că, la data de 06 martie 2017, pe pagina oficială a Consiliului raional Dubăsari, a fost plasată decizia cu privire la concedierea sa din funcția ocupată începând cu data revenirii la muncă din concediul pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani și, anume, 09 noiembrie 2017, concediul fiind acordat pentru perioada 23 februarie 2017 – 08 noiembrie 2017.

A invocat că, angajatorul Consiliul raional Dubăsari nu a demonstrat modalitatea concretă de comitere a abaterii disciplinare în raport cu atribuțiile lui de serviciu și nici n-a indicat temeiul de drept al concedierii și, anume, articolul, alineatul, punctul din Codul muncii, în baza căruia urmează a fi încetat raportul de muncă. Astfel, motivele invocate drept temei pentru inițierea controlului sunt lipsite de orice fundamentare materială, fiind doar niște insinuări percepute subiectiv de persoana care a dispus inițierea anchetei.

A relatat că, la data de 02 martie 2017 a contestat cu cerere prealabilă dispoziția Președintelui raionului Dubăsari nr. 33-i din 06 februarie 2017 în ordinea prevăzută de Legea contenciosului administrativ, însă drept răspuns i-a fost comunicat că, cererea prealabilă va fi examinată la ședința consiliului raional, fără a fi indicată data acesteia.

A menționat că, pornirea unei anchete de serviciu și aplicarea sancțiunii-concedierea au avut un impact negativ asupra reputației sale, denaturând situația reală și toate eforturile depuse pentru dezvoltarea instituției, precum și defăimarea în fața întregului raion, fiindu-i cauzate suferințe psihice.

A solicitat anularea dispoziției Președintelui raionului Dubăsari nr. 33-i din 06 februarie 2017 „Cu privire la inițierea anchetei de serviciu” și a deciziei Consiliului raional Dubăsari nr. 01-14 din 24 februarie 2017 „Cu privire la concediere”, restabilirea sa în funcția de șef al IMSP CS Dubăsari, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru pe perioada suspendării din funcție și repararea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari acțiunea depusă de către Vadim Sima a fost admisă parțial, a fost anulată decizia Consiliului raional Dubăsari nr. 01-14 din 24 februarie 2017 „Cu privire la concediere”, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii prevăzute de lege, a fost restabilit Vadim Sima în funcția de șef al IMSP CS Dubăsari și a fost încasată din contul Consiliului raional Dubăsari în beneficiul lui Vadim Sima suma de 01 leu, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a fost respinsă și solicitarea Consiliului raional Dubăsari cu privire la încasarea din contul lui Vadim Sima a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Consiliul raional Dubăsari, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă. Au fost încasate din contul lui Vadim Sima în beneficiul Consiliului raional Dubăsari suma de 5000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocatul Denis Grecu.

Instanța de apel a conchis că, actele administrative contestate au fost emise de către organul competent, cu respectarea prevederilor legale și a procedurii stabilite de lege, concluzia instanței de fond privind încălcarea prevederilor art. 208 din Codul muncii fiind neîntemeiată, în condițiile în care Vadim Sima a participat la ședința din 22 februarie 2017 a grupului de lucru cu privire la examinarea rezultatelor anchetei de serviciu, fiindu-i solicitate explicații pe marginea raportului, însă intimatul-reclamant a refuzat, părăsind sala, fără a solicita termen pentru a da explicații scrise.

La data de 19 decembrie 2018 Vadim Sima, reprezentat de avocatul Gheorghina Drumea, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că, instanța de apel eronat a concluzionat că, la caz, a fost respectat modul de aplicare a sancțiunii disciplinare, or, pe toată perioada anchetei de serviciu nu a fost citat pentru a luat cunoștință de mersul anchetei, nu i-a fost prezentat raportul privind rezultatele anchetei și nici nu i-a fost solicitat în scris depunerea unei explicații, acțiunii ce sunt contrare prevederilor art. 208 din Codul muncii.

A considerat că, este eronată și afirmația instanței de apel precum că, la ședința din 22 februarie 2017, în cadrul căreia s-a dat citire raportului privind rezultatele anchetei, recurentul a avut ocazia de a se apăra, deoarece nu corespunde realității, întrucât Codul muncii prevede expres acordarea unui termen pentru prezentarea argumentelor și nu supunerea salariatului unui interogatoriu similar

procesului penal. Mai mult ca atât, din înregistrarea audio a ședinței rezultă că, chiar și unii membri au solicitat înmânarea raportului pe suport de hârtie și acordarea termenului pentru formularea poziției, solicitări care au fost ignorate.

A susținut că, decizia cu privire la concediere a fost emisă cu încălcarea procedurii de aplicare a sancțiunii disciplinare, lipsind temeiurile de fapt și de drept, în baza cărora a fost aplicată sancțiunea, termenul și organul, în care poate fi contestată decizia, elemente obligatorii, ce urmează a fi înscrise în toate cazurile în textul actului de sancționare.

A afirmat că, alegația instanței de apel precum că, decizia nr. 01-14 din 24 februarie 2017 nu reprezintă un act suficient pentru încetarea raporturilor de muncă, fiind un act preparatoriu, este greșită, în condițiile în care cererea recurentului de demisie a fost aprobată prin decizia Consiliului raional Dubăsari nr.07-14 din 21 noiembrie 2017, decizie ce a fost înscrisă în carnetul de muncă ca fiind actul în temeiul căreia persoana a demisionat. Prin urmare, deciziile consiliului raional sunt acte ce generează încetarea raporturilor de muncă și nu necesită executare printr-un act suplimentar emis de Președintele raionului, precum se invocă.

Cu referire la pretenția cu privire la restabilire la lucru, a afirmat că, nu este clară contestarea acesteia de către intimatul-pârât, întrucât nu mai este relevantă, în situația în care încă la data de 09 noiembrie 2017 a fost aprobată cererea de demisie, ce demonstrează lipsa vreunei intenții de a reveni în funcție.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În același context, în conformitate cu art. 100 alin. (1), coroborat cu art. 389 alin. (4) CPC, comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești, prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, poate fi considerată publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești.

Cu toate acestea, pentru a evita un formalism excesiv, instanțele de judecată trebuie să țină cont de personalitatea celui ce contestă și dacă persoana interesată a fost reprezentată de o persoană cu studii în domeniul juridic sau de un avocat pe parcursul procedurilor judiciare.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea Nicolae Popa versus România, 09 decembrie 2014, parag. 16, Tence versus Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție observă că, pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, recurentul Vadim Sima a fost reprezentat de către avocatul stagiar, Gheorghina Drumea.

Din materialele dosarului rezultă că, recurentul Vadim Sima a cunoscut despre examinarea cauzei în instanța de apel, fiind înștiințat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei (f. d. 203, 205, vol. I).

La data de 12 octombrie 2018 decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată” și în aceeași zi a fost expediată participanților la proces (f. d. 222, vol. I).

Prin urmare, la data de 25 octombrie 2018 Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari a recepționat dosarul civil de la Curtea de Apel Chișinău în acord cu art.396 CPC (f. d. 223, vol. I).

Revenind la verificarea respectării art. 434 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, conform explicațiilor reprezentantului lui Vadim Sima, avocatul Gheorghina Drumea, recurentul a recepționat decizia integrală a instanței de apel la data de 21 octombrie 2018.

La data de 19 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, reprezentantul lui Vadim Sima, avocatul Gheorghina Drumea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, anexând mandatul nr. 1355814 din 18 decembrie 2018.

În acest sens, instanța de judecată va ține cont de principiul res judicata, care protejează caracterul definitiv al deciziei din 13 septembrie 2018 și de faptul că, recurentul a beneficiat de serviciile unui avocat de la începutul procedurilor judiciare.

După cum s-a menționat, la data de 12 octombrie 2018 decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Cauza dată poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri, după numărul dosarului 02-3a-12476-07062018 sau denumirea dosarului.

În ceea ce privește plasarea hotărârilor judecătorești pe pagina web sus - menționată, instanța de recurs precizează că, această modalitate este prevăzută expres în pct. 10 - 12 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea nr. 658/30 din 10 octombrie 2017 a Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform acestor puncte, toate hotărârile judecătorești și ale curților de apel se publică pe portalul național al instanțelor de judecată după introducerea acestora în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (P.I.G.D). Hotărârile Curții Supreme de Justiție se publică pe pagina sa web după ce este parcursă aceeași etapă. Așadar, textul hotărârii judecătorești se publică pe pagina web într-un format care asigură protejarea informațiilor de distrugerea sau modificarea acestora.

Regulamentul respectiv a intrat în vigoare la data de 24 noiembrie 2017 și a fost mediatizat pe larg datorită reintroducerii posibilității justițiabililor de a căuta hotărârea judecătorească după numele părților pe dosar.

Previzibilitatea pentru părți a aplicării acestui mijloc de comunicare a actului judecătorec rezultă din practica constantă a instanțelor judecătorești de a le publica pe pagina web din anii 2010 – 2011, odată cu implementarea P.I.G.D.

La fel, pct. 15 și 16 din Regulamentul enunțat obligă asistenții judiciari să publice actele de dispoziție, iar judecătorii verifică acest proces, în mod sistematic. Posibilitatea de a lua cunoștință cu hotărârile judecătorești publicate pe pagina web a instanțelor judecătorești este gratuită și anonimă și nu presupune nici o formă de înregistrare. De altfel, un atare procedeu de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completat prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018 și aplicat din 01

iunie 2018. Or, după modificări, articolul 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Totuși, instanța de recurs evidențiază că, orice risc de eșec tehnic în transmiterea documentelor prin această metodă, care este demonstrată, ar trebui să fie suportată de autoritatea care a efectuat acțiuni de acest gen. În esență, conform pct. 17 din Regulament enunțat, hotărârile judecătorești, pronunțate de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul unic al instanțelor de judecată, în regim real.

Sub acest aspect, completul de judecată constată că, nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus și, anume, că la data de 12 octombrie 2018 decizia a fost plasată pe pagina web sus – citată. Cauza dată poate fi găsită și accesată pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica „Agenda ședințelor” și „Hotărârile instanței”, după numărul electronic al dosarului sau denumirea acestuia. În egală măsură, în aceeași zi, instanța de apel a expediat copia de pe actul său, ceea ce permite de a conchide că, actul de dispoziție judecătoresc exista în formă integrală și putea fi obținut, în baza unor acțiuni concrete, de către recurent.

Pe cale de consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, autoritatea judecătorească a respectat legislația procedurală prin trimiterea notificărilor la domiciliul recurentului și prin publicarea hotărârii pe pagina web.

Mai mult, deși reprezentantul recurentului, avocatul Gheorghina Drumea a susținut că, recurentul a primit decizia contestată la data de 21 octombrie 2018, totuși nu a fost demonstrat momentul primirii efective a deciziei din speță. Dincolo de cele relatate, nu este clar de ce nu a fost furnizat niciun înscris pentru a demonstra alegația dată (a se vedea Nicolae Popa, ibidem, parag. 21). Chiar și în așa caz, în absența unor probe fiabile, completul de judecată nu înțelege pasivitatea recurentului și a reprezentantului acestuia de la 21 octombrie 2018 până la 19 decembrie 2018. Or, în cauza Bakowska versus Polinia (12 ianuarie 2010, parag. 52 - 55), s-a statuat că, reclamantul și-a prezentat o cerere de asistență juridică, pentru a formula un recurs, aproape peste trei săptămâni după ce i-a fost comunicată decizia. Așadar, nu s-a demonstrat că, această întârziere fusese justificată de circumstanțe speciale pentru care acesta nu putea fi tras la răspundere, prin respingerea tardivă a cererii, sau că nu ar fi putut cunoaște termenul în care trebuia să facă obiectul unei căi de atac prezentat instanței. Pe cale de consecință, având în vedere întârzierea cu care reclamantul și-a exercitat dreptul procedural, Curtea Europeană a considerat că el nu a dat dovadă de diligență pe care ar trebui să o aștepte în mod obișnuit o parte în procedurile civile (a se vedea suplimentar Pretto și alții versus Italia, 8 decembrie 1983, parag. 33 sau Smyk versus Polonia, 28 iulie 2009, parag. 63).

La același capitol, completul de judecată remarcă că, reprezentantul recurentului nu a susținut că, nu a fost conștient de cerința de 2 luni pentru depunerea unei cereri de recurs.

Exigențele cuprinse în alin. (2) al art. 434 CPC prevăd că, omiterea intervalului sus-menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de

la regula generală, specificând clar că, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de judecată ar dori, de asemenea, să sublinieze că, părțile din litigiu trebuie să depună un anumit efort în ceea ce privește respectarea etapelor procedurale referitoare la cazul lor.

Actele cauzei denotă faptul că, recurentul a fost înștiințat în mod legal despre examinarea cauzei în instanța de apel, iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla soarta dosarului din momentul pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel până la momentul depunerii cererii de recurs demonstrează că, recurentul nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele admiterii apelului declarat de către Consiliul raional Dubăsari (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61).

Instanța de judecată consideră că, nerespectarea termenului de declarare a recursului a fost cauzat în întregime de comportamentul recurentului și al reprezentantului acestuia.

În aceeași ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, situații similare au fost deja examinate în hotărârile Popov versus Moldova (nr. 2), (06 decembrie 2005, parag. 53), Melnic versus Moldova (14 noiembrie 2006, parag 40 și 41) sau Dacia SRL versus Moldova (18 martie 2008, parag. 77), în care s-a constatat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Pe cale de consecință, instanța de judecată constată că, Vadim Sava a declarat recurs în afara termenului de 2 luni prevăzut în articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În atare situație și în conformitate cu articolul 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la articolul 434.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vadim Sima, reprezentat de avocatul Gheorghina Drumea, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. b), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vadim Sima, reprezentat de avocatul Gheorghina Drumea, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas